

етк старыте первази, можатъ да са приковатъ джхицица за дирециите на скелата.

Завѣтъкете че хранинето послѣ вториятъ сѫнъ, требова да са произвожда по скелите съ този начинъ; вслѣдъ ишъ, дѣдѣ да са качатъ червыните на храсти, требова по двѣ ломичета или ломичета да хранатъ червыните по скелите, единъ отъ едната старна дрѹги отъ дрѹгата, но на вслѣко хранине ще са промѣнатъ тѣлъ сѫщите, сиречъ, дѣто сѫприната е хранилъ отъ десната старна, на сѫщата скела, на второто хранине, той ще замине отъ левата старна, а дрѹгътъ отъ десната. На третето хранине и пакъ дѣто е отъ левата ще замине отъ десната, а дѣто е отъ десната ще замине отъ левата; така и на четвертото хранине, и наплатото т. е. никогашъ не быва едно млече два пъти да храни отъ едната старна; защото ръжѣкъ имъ неможатъ равно да пускатъ листъ; и едното ще пуска по много а дрѹгото по малко, а кога са промѣнатъ, тогава червыните юзватъ еднакви сиречъ, на первого хранине ако да са били малко, на второто ще ѝдятъ по много, и така ще са равни помеждъ си.

За болѣстите на червыните.

Болѣстите на сѫприняните червии ставатъ отъ запирането на испаряването имъ (неможатъ да испускатъ въздухъ отъ тѣлото презъ кожа-